

Inspiraakreactie van **Buurtorganisatie 1018** over de inrichting van het nieuwe bestuurlijke stelsel

Amsterdam, september 2017

Aanvullende opmerkingen over de voorstellen voor een nieuwe bestuursstructuur in Amsterdam

Onderstaande is een aanvulling op ons stuk ‘Amsterdam, bewonersparticipatie in de nieuwe bestuursstructuur’ van juni 2017 .

Onderstaande opmerkingen zijn een commentaar op de sinds juni 2017 verschenen stukken met betrekking tot de nieuwe bestuursstructuur, namelijk

- a) Verkennende notitie nadere keuzes bij de uitwerking van het hoofdlijnenbesluit Bestuurlijk Stelsel 2018 (geen datum)
- b) Verordening op het lokaal bestuur in Amsterdam – 30 juni 2017
- c) Toelichting op de verordening lokaal bestuur in Amsterdam – 30 juni 2017
- d) Spoedvoordracht voor de collegevergadering van 4 juli 2017 – tbv instemmen met het voorstel voor de inrichting van een nieuw bestuurlijk stelsel vanaf 2018 en dit vrij te geven voor inspraak

1. Inleiding

Bovengenoemde stukken zijn uitgebracht als aanvulling op en ook als wijziging van de aanvankelijke voorstellen van de gemeente ten behoeve van een nieuwe bestuursstructuur. Deze stukken zijn, gezien de zomervakantie, nogal laat verschenen. Gezien het feit dat de inspraak 5 september sluit. Het is enigszins verwarrend kennis te nemen van deze stukken. De stukken zijn verschillend van opbouw en komen soms tegenstrijdig over. Op belangrijke punten lijkt er nog altijd geen helderheid te zijn, is nog altijd volstrekt onduidelijk hoe e.e.a. zal gaan functioneren. De kwaliteit van tekst van de stukken is op al te veel punten zeer slordig, hier en daar zelfs totaal onleesbaar en onbegrijpelijk.

Al met al: zowel op inhoud als tekst missen de zorgvuldigheid die bij een zo belangrijk onderwerp toch noodzakelijk geacht moet worden.

2. Het Dagelijks Bestuur (DB)

Nog altijd bestaan er veel vragen rond de voorziene 21 nieuwe leden van het DB.

Hoe worden deze DB leden geworven? Uit de stukken blijkt dat het college verantwoordelijk wordt voor de 21 DB leden. Op welke manier wordt er dan effectief controle uitgeoefend op deze DB-ers? Gaat dat werken? Een wethouder die op zijn terrein de besluiten van alle DB-ers monitort lijkt een wat zware taak. De taken zouden zowel uit gemandateerde als gedelegeerde bevoegdheden bestaan. Het is evident dat bij heel veel besluiten en afwegingen van het DB er uiteindelijk toch ook sprake zal zijn van een politieke weging. Onduidelijkheid zal het grootst zijn bij gedelegeerde bevoegdheid, daar B&W dan feitelijk

niet direct verantwoordelijk gehouden kan worden. Dat maakt dat wij menen dat het DB per definitie alleen in mandaat zou mogen handelen. Dat zou er dan tevens voor kunnen zorgen dat het salaris ook wat bescheidener zou mogen uitpakken.

En misschien nog wel belangrijker: op wat voor manier kan door de burger inzichtelijkheid en transparantie worden verkregen ten aanzien van voor hem of haar relevante besluiten en afwegingen van het DB?

3. Gebiedsgericht werken.

Uit de stukken blijkt dat gebiedsgericht werken een prioriteit heeft in de nieuwe structuur. Wij hebben ons hierover verbaasd. Zeven jaar geleden is begonnen met het gebiedsgericht werken. De stukken laten zien dat B&W serieus bezig zijn met “verbetering van de gebiedscyclus”. Er moet echter geconstateerd worden dat het gebiedsgericht werken niet is geëvalueerd. Daarom vragen wij om een evaluatie van deze werkwijze. Vooral omdat gebiedsgericht werken tot speerpunt voor de toekomst wordt gemaakt. Niet alleen om te bezien of het goed werkt, en juist ook om te zien of, en zo ja waar, verbeteringen zinvol of noodzakelijk zijn. Waarbij ook aan de inwoners gevraagd zou moeten worden of zij het gebiedsgericht werken als een verbetering ervaren. En tenslotte hangt het samen met een manier waarop aan bewoners mogelijkheden tot inspraak wordt verleend – inspraak die, zo leert de praktijk – de bewoners dikwijls nogal gefrustreerd achterlaat, en vaak als schijn-inspraak wordt ervaren.

4. burgerparticipatie

In de stukken is veel aandacht voor de burgerparticipatie. Het is dan ook teleurstellend dat in de stukken met geen enkel woord wordt verwezen naar bestaande bewonersplatforms, en de rol die zij kunnen blijven spelen of de bijdrage die juist zij kunnen leveren in de nieuwe structuur. Het lijkt in de stukken zelfs alsof er nog helemaal geen burgers actief zijn in onze stad en dat via nog nader in te vullen manieren de bewonersparticipatie vorm moet krijgen. Het lijkt of ervan uit gegaan wordt dat in de toekomst burgerparticipatie bijna uitsluitend plaats vindt door of via de stadsdeelcommissies. Wordt daarmee bedoeld dat, als het aan de gemeente ligt, er – bij voorkeur? - geen actieve rol wordt voorzien voor bestaande platforms anders dan via de verkozen commissieleden?

Voor ons blijven er ook vragen over de samenstelling van de nieuwe stadsdeelcommissie. Er wordt van lijsten uitgegaan, waarbij een lijst ook uit 1 persoon zou kunnen bestaan. Hoe is dan de opvolging of vervanging bij bijvoorbeeld ziekte geregeld?

Voor ons wordt in dit stelsel zeker niet gegarandeerd dat de buurt met een deskundige en heldere stem vertegenwoordigd wordt. Daarmee dragen de stadsdeelcommissies welhaast zeker bij aan het versterken van het gevoel dat we beland zijn in een schijndemocratie.

De gemeente lijkt te veronderstellen dat de vraag ‘hoe geven we de bewoners een stem bij de besluitvorming?’ beantwoord kan worden met het ontwikkelen van procedures. Dit is een illusie. Er zijn nu allerlei mechanismen bedacht, waarbij, ongelofelijk maar waar, de – vaak al jarenlang actieve - burgers in het geheel niet zijn betrokken. Dit druist in tegen een beleden voornemen tot versterken van participatieve democratie.

5 Afsluitend

Het feit dat burgers helemaal niet zijn betrokken bij het ontwikkelen van gedachten hoe die burgers betrokken kunnen worden bij het bestuur van de stad, maakt somber. Het vertelt iets over de kwaliteit van het proces dat tot deze voorstellen heeft geleid. De voorstellen zijn onduidelijk, missen een heldere analyse, en de bedachte ‘oplossingen’ treffen dan ook geen

doel.

Kortom: plannen schieten inhoudelijk kwalitatief tekort. Dat is ernstig. Maar ook op tekstniveau zijn de voorliggende stukken van ongekend bedroevende kwaliteit. Ter illustratie citeren wij hier de afsluitende alinea uit het stuk 'verkennde notitie', de laatste alinea van de paragraaf 'cultuur' op blz. 6.

In de uitwerking van het plan van aanpak voor de participatieve democratie in te zetten hoe ruimte kan worden gegeven aan meer Amsterdammers om deel te nemen via allerlei participatiemethoden en via de uitwerking van 'ruimte voor initiatief' in te zetten hoe drempels voor participatie kunnen worden weggenomen.

Letterlijk. Het lijkt even om te lachen, maar uiteindelijk stemt het droef. Dit is geen zin. Het betekent niks. Het is onzin. En helaas, het is lang niet de enige zin in al die voorliggende stukken die zo slecht, en zo zonder betekenis is.

Als Amsterdamse betrokken burgers nu niet serieus genomen worden, hoe worden ze dat straks dan wel? Het is niet het systeem of de structuur die de kwaliteit en kwantiteit van de participatie bepalen maar de wil om samen, burgers en bestuur, deze stad een beetje mooier te maken.

6 Conclusies

- * Er is helderheid nodig over de functieomschrijving en wijze van werving van de 21 leden van de DB's.
- * Het DB zou alleen gemandateerde en geen gedelegeerde bevoegdheden moeten krijgen omdat het college verantwoordelijk blijft.
- * Het is noodzakelijk een serieuze evaluatie te doen van het gebiedsgericht werken.
- * Waardeer en formaliseer bestaande en toekomstige actieve bewoners en bewonersplatforms in het nieuwe bestuurlijk stelsel.
- * Betrek bewoners actief bij zaken die hen aangaan in een vroeg stadium, organiseer "meespraak" i.p.v. inspraak.

Petra Catz

André Agterof

Bart Uitdenbogaart